

Forslag

til

Lov for Færøerne om offentlig forsorg.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. maj 1960.)*

Kapitel I.

Forsørgelsespligten.

§ 1. Det offentlige er forpligtet til at komme enhver til hjælp, som ikke er i stand til at skaffe sig og sine det fornødne til livets ophold, samt til at yde den, der ikke selv kan afholde udgiften, hjælp til kur og pleje i sygdomstilfælde og hjælp i andre tilfælde, i hvilke det er hjemlet i denne lov. Det skal herved tilstræbes at yde bistand med henblik på i stedet for understøttelse at skaffe den, der søger hjælp, mulighed for erhvervs-mæssigt arbejde eller om fornødent hjælp med henblik på at udvikle eller genoprette hans erhvervsevne, således at han kan blive i stand til at forsørge sig selv og opfylde sine forpligtelser.

Stk. 2. Ydes der mere end rent midlertidig hjælp til en udlænding, træffes der bestemmelse om, hvorvidt han skal hjemsendes. En kvinde, der ikke har dansk indfødsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfødsret, er lige-stillet med en indfødt.

Stk. 3. Der kan ved overenskomst gives fremmede landes statsborgere ret til hjælp efter denne lov, således at hjemsendelse ikke kan finde sted under henvisning til, at sådan hjælp er ydet.

§ 2. Enhver mand og kvinde er over for det offentlige forpligtet til at forsørge sig selv og sin ægtefælle samt sine børn under 18 år, herunder adoptivbørn og stedbørn, jfr. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Forsørgelsespligten over for stedbørn er betinget af, at disse er født før ægteskabet og medtages til forsørgelse i det fælles hjem.

Stk. 3. Over for børn født uden for ægteskab har faderen eller den, der i medfør af lov nr. 131 af 7. maj 1937 § 14, stk. 2, er anset som bidragspligtig til et sådant barn, ikke forsørgelsespligt, medmindre han i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og børn uden for ægteskab har fået barnet udleveret til forsørgelse, eller barnet er frugt af en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse. I det sidstnævnte tilfælde påhviler forsørgelsespligten alene faderen eller den bidragspligtige.

Stk. 4. Ægtefællers indbyrdes forsørgelsespligt over for det offentlige ophører, såfremt ægteskabet ophæves endeligt. Forsørgelsespligten over for børn bortfalder ved adoption eller for døtres vedkommende ved indgåelse af ægteskab inden det fyldte 18. år. Forsørgelsespligten over for stedbørn ophører endvidere, såfremt barnets egen i ægteskab indtrådte fader eller moder afgår ved døden, eller ægtefællerne bliver separeret eller skilt.

§ 3. Den forsørgelsespligtige kan sættes i bidrag til forsørgelsespligtens opfyldelse. Ved fastsættelsen af sådanne bidrag vil der være at tage hensyn til den forpligtedes kår, arbejdsmuligheder, vandel og andre omstændigheder, der med rimelighed bør tages i betragtning, herunder omfanget af den hjælp, det offentlige må yde. Socialministeren fastsætter efter forhandling med landsstyret vejledende takster for forældrenes betaling for børn, der er under børneforsorg og anbragt uden for deres hjem eller er under forsorg i henhold til § 14.

Stk. 2. I det omfang, i hvilket bidraget ikke dækker den ydede hjælp, betragtes hjælpen som ydet forsørgeren.

*) Se FT: 5025, 5212, 5909, 5920; A. 3585; B. 1211. Lov nr. 248 af 10. juni 1960.